

عنوان مقاله:

عدالت شاهد در شهادت شرعی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

آرزو برزمینی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

شهادت یکی از ادله اثبات دعوی و جرایم در محاکم اسلامی است و پذیرش شهادت شاهد به واجدالشرایط بودن شاهد منوط است. و به عنوان یکی از ادله استوار در اثبات حق، ادعا، و یا رد آن مورد پذیرش فقها و حقوقدانان بوده است. درباره شرایط شهود میان علمای مذاهب مختلف اسلامی، اختلاف نظر وجود دارد. اکثر علمای امامیه شش شرط را لازم دانسته اند که عبارتند از: بلوغ، عقل، ایمان، عدالت، طهارت مولد و انتقای تهمت برخی نیز اسلام را جداگانه در کنار ایمان ذکر کرده اند. در مقابل، فقهای اهل سنت شرط ایمان و طهارت مولد را ذکر نکرده اند و به جای آن، حریت، بینایی و نطق را لازم دانسته اند. از نظر فقها، شهادت عبارت از همان اعلام و اخبار است که در آن قطع و یقین شرط شده است و شهادت گاهی به معنای تحمل شهادت، یعنی گواه شدن و گاهی به معنای ادای شهادت یعنی گواه دادن. البته شهادت در صورتی دارای اعتبار است که شرایط لازم در شهادت و شاهد موجود باشد. ارزش اثباتی شهادت شهود در حقوق اسلام (فقه امامیه) برخلاف حقوق ایران با تعداد شهود معین در تمامی دعاوی حقوقی دارای ارزش نامحدودی است. در فقه امامیه چنانچه شهود از شهادت خود پیش از صدور حکم و یا بعد از صدور حکم رجوع نمایند، بر هر کدام از موارد مذکور آثار خاصی مترتب است و مسیولیت شهود در هر دو متفاوت است.

کلمات کلیدی:

شهادت، شاهد، عدالت، فسق، جرح و تعدیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/755683>

